

[Arne Bjerregaard.]

rere. I erkendelse af, at afgifter jo ikke er populære, og disse er i sandhed ikke de vises sten, skal jeg da gerne give de forskellige ret, som modsætter sig disse forslag.

Men jeg må da gøre opmærksom på bl. a., som også tidligere sagt, nationalbankdirektørens erkendelse af, at vi nødvendigvis må gennemføre forbrugsbegrænsende foranstaltninger, og at de, som vi gennemfører nu, ikke engang er tilstrækkelige. Det kan jo nu engang ikke nytte, at vi bevæger os ud på argumentationens overdrev. Det kan jo ikke hjælpe, at vi prøver at bilde forbrugerne ind, at de ikke skal bære, jeg havde nær sagt landets byrder, for det er netop dem, det vil sige os alle, som nødvendigvis må indskrænke, for at vi kan komme ud af det økonomiske dilemma, som vi står i i øjeblikket, og som vi vil stå i i mange år frem i tiden.

Det er nu engang nødvendigt i et privatkapitalistisk samfund, som de fleste jo stadig væk ønsker, at staten griber ind som en korrigerende faktor i det samlede forbrug, således at staten, hvis borgerne bruger for meget, må indskrænke dette forbrug, og hvis borgerne bruger for lidt, må den stimulere forbruget. Anderledes kan det nu engang ikke være, og det er bl. a. det, vi er i færd med her. Vi må altså gennem lovgivningen søge at bremse det forbrug, som er for stort i det danske samfund.

At hr. Bernhard Baunsgaard ønskede venstre med, kan jeg kun notere som nye veje for det radikale venstre. Jeg skal da også kun kvittere over for venstre, som ønskede at være med til at tage et medansvar, med, at vi har da ikke spor imod, at man vil være med til at tage et medansvar også for de upopulære love i dette ting.

Hr. Bernhard Baunsgaard harcelerer fortsat over centrum-demokraterne og kristeligt folkeparti. Det ønsker jeg ikke at kommentere særlig meget, jeg skal kun til hr. Bernhard Baunsgaard sige, at jeg så i går i forårsvejret, at sjippetovene var kommet frem hos børnene, og det er, som jeg sagde, indledning til foråret. Jeg kunne ønske, at dette forår også ville forplante sig til hr. Bernhard Baunsgaard selv, således at ikke mørket skulle sænke sig, havde jeg nær sagt, over andre partier på grund af den svøbe, som hr. Bernhard Baunsgaard, på grund af at han ikke har noteret sig foråret, stadig væk ønsker at svinge over dem, som ganske uretfær-

digt kommer til at stå som offeret for denne svøbe. Lad mig så håbe da, at hr. Bernhard Baunsgaard dermed kommer ud af den ensidige opfattelse af forliget, som jeg tidligere har udtalt mig om.

SF snakkede om, at vi havde nået positive indrømmelser over for de mindre erhvervsdrivende i vores behandling af råenergiavgiften, og jeg skal da kun give SF ret i, at vi nåede visse indrømmelser, men ikke tilstrækkelige efter vores synspunkter. Jeg skal da gerne indrømme, at de mindre erhvervsdrivende ikke har fået særlig mange indrømmelser i elafgiften her, det kan jeg lige så godt indrømme, men det har nu været de muligheder, der var i de forlig, som vi er kommet til her, simpelt hen fordi vi måtte skaffe disse penge. Det vil selvfølgelig være klart, at ethvert forligsparti, hvad enten det er lille eller stort, kunne ønske sig forliget anderledes, end det blev, ellers var det sådan set ikke et forlig, men et diktat fra et enkelt parti.

Med hensyn til det af SF fremsatte dagsordensforslag skal jeg sige, at det skal jeg tage stilling til senere på dagen.

Lad mig til slut sige, at kristeligt folkeparti selvfølgelig vil stemme for de af ministeren og af os tiltrådte ændringsforslag, og bliver disse vedtaget, stemmer vi selvfølgelig for lovforslagene ved tredje behandling.

Hjørtlund Christensen (DR):

Vedrørende lovforslagene om elafgift, stempelafgift og udstykningsafgift og mine udtalelser ved første behandling af disse lovforslag skal jeg gentage, at retsforbundet ikke kan medvirke.

For elafgiftens vedkommende er det den konkurrenceforvriddning over for erhvervene og urimelighederne, der opstår ved de elopvarmede boliger, vi må modsætte os. De to andre afgiftsforslag kan kun fordyre parcelhusene med 10.000–15.000 kr., og det er ikke retsforbundets hensigt at fordyre disse ting i en tid, hvor vi netop har behov for det modsatte. Den helt store konsekvens af disse lovforslag er, at alle Danmarks nuværende boliger vil stige med et tilsvarende beløb, som dermed øger inflationen, og rentebyrderne højnes dermed.

Skulle vort ændringsforslag blive forkastet, vil vi dog stemme for de andre ændringsforslag, der er stillet.

Jeg skal ikke gøre meget ud af disse æn-